

[Arne Christiansen]

skab for en ambitiøs socialdemokratisk ministers ideologiske hensigter.

På den baggrund kan jeg oplyse, at venstre sammen med det konservative folkeparti agter at fremsætte forslag til folketingsbeslutning, der på mere klar vis fastlægger rammerne for D.O.N.G. og sikrer en stærkere parlamentarisk kontrol med dette statsforetagende efter samme principper, som gælder for andre statsforetagender. Derfor kan vi følgelig ikke støtte det forslag, som er fremsat af fremskridtspartiet.

Annelise Gotfredsen (KF):

I det konservative folkeparti mener vi, at det nu haster med at få parlamentarisk kontrol med D.O.N.G. Vi er utrygge ved D.O.N.G.s opsvulmen, og vi er utrygge ved ministerens gentagne udtalelser om ekspansion, såsom indtræden i raffinaderivirksomhed, transport, produktion af olieprodukter, distribution osv., alt i god overensstemmelse med socialdemokratiets kongresudtalelse i efteråret 1980.

Vi er enige med fremskridtspartiet i, at statsdrift har en tendens til at medføre driftsøkonomisk ineffektivitet, herunder en ringere omkostningsbevidsthed, og vi er enige i, at der er risiko for opbygning af et statsligt monopol, der forvrider konkurrencen over for det private erhvervsliv og skaber en centralisering, som er uønskværdig.

Vi bør i tide lære af de erfaringer, som er gjort med statsselskabet Statoil i Norge. Vi ønsker at give det private erhvervsliv og dansk erhvervsliv de bedste muligheder, og det mener vi nødvendiggør en begrænsning og en nedtrækning af D.O.N.G.s aktiviteter. Vi må naturligvis vende os imod energiministerens udtalelser om, at ministeren ikke umiddelbart vil sætte grænser for D.O.N.G.s ekspansion.

Vi er derimod ikke enige i, at D.O.N.G. skal likvideres totalt som aktieselskab. Jeg vil ligesom ministeren henvise til aftalen mellem DUC og D.O.N.G. om D.O.N.G.s anlæggelse af en olierørledning. Vi kan heller ikke afvise, at det kan være praktisk i en krisesituation – og jeg understreger en krisesituation – at have et statsselskab, der i givet fald kan træde ind og erhverve et parti olie f.eks., men for at regulere og begrænse D.O.N.G.s aktiviteter vil vi i første række sikre, at der

fastlægges rammer for selskabets virksomhed, og at selskabet underkastes samme parlamentariske kontrol som andre statsforetagender.

Vi agter derfor, som hr. Arne Christiansen lige har givet udtryk for, sammen med venstre at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om at lade udarbejde sådanne regler.

Kalnæs (SF):

Det har i mange år været SFs politik, at man skulle have et statsligt engagement i energisektoren specielt inden for olieforsyningen, og derfor synes vi også, det er godt, at man har fået etableret D.O.N.G., og vi mener også, at den form, som selskabet er etableret i som selskab, er en rimelig måde at etablere et sådant statsligt engagement i olieforsyningen på.

Det betyder ikke, at vi er enige i alt, hvad D.O.N.G. foretager sig – vi synes ofte, der kunne være brug for større åbenhed fra et selskab, som er ejet af staten – men som helhed synes vi altså, at det at have et selskab, som kan tage sig af statslige opgaver i forbindelse med energiforsyningen, er en god ting.

Vi må derfor lægge stor afstand til dette forslag og vil i stedet for følge, hvordan D.O.N.G. løser sine opgaver fremover, og gøre det tæt, sådan at vi derigennem kan sikre os, at D.O.N.G. fungerer på den måde, som vi har forestillet os.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan ikke støtte det foreliggende forslag, men jeg vil godt sige, at der var et par af de tidligere ordførere, hvis taler glædede mig, for jeg har for ganske lang tid siden – jeg tror efterhånden, det er et år siden – opfordret energiministeren til at fremsætte forslag om D.O.N.G.s virksomhed, og der var på det tidspunkt – sådan opfattede jeg det – ikke flertal i folketinget for det. Nu mener jeg, at der i hvert fald er en betydelig bredere parlamentarisk dækning bag ønsket om, at der bliver lagt nogle rammer for D.O.N.G.s virksomhed. I hvilket omfang venstre, konservative og radikale så kan blive enige, er det naturligvis for tidligt at udtale sig om. Men det har virkelig glædet mig, at venstre og konservative nu er kommet så langt, at de vil være med til at tage en mere principiel diskussion om, hvilke rammer der